

Ik kreeg door dat ik toch wel erg **AMBITIEUS BEN**

NA DE MIDDELBARE SCHOOL WIL MARLÉNE BAARS IETS CREATIEFS DOEN. ZE WAS NIET ZO DOL OP LEREN, MAAR DES TE MEER OP CREATIEF BEZIG ZIJN, DUS GAAT ZE NAAR DE OPLEIDING VOOR BLOESIERKUNST. ANNO 2010 LEIDT MARLÉNE, SAMEN MET HAAR PARTNER, INTERNETBUREAU CAPICA, GEVESTIGD IN CAPELLE AAN DEN IJSSEL, WAAR EEN ENTHOUSIAST TEAM GEDREVEN SPECIALISTEN EFFECTIEVE WEBSITES VERVAARDIGT EN GEBRUIKSVRIENDELIJKE WEBOPLOSSINGEN ONTWIKKELT.

Marléne kon haar creativiteit in de bloemen zeker kwijt. Al tijdens haar opleiding werkt ze in een bloemenwinkel in Gouda, maar ze heeft snel door dat ze dit niet voor altijd wil doen. Ze gaat verder met een lerarenopleiding in de bloesierkunst. "Bij mijn eerste stage voor de klas was ik meteen genezen omdat ik het maar niks vond dat die pubers niet onmiddellijk de passie deelden die ik voor het vak had. Toen kreeg ik door dat ik eigenlijk toch wel erg ambitieus ben. Dat merk je ook in de praktijk als je in je werk meteen allerlei verantwoordelijkheden toebedeeld krijgt. Bovendien trek ik snel dingen naar me toe, zo bleek. Ik kom uit een ondernemersgezin, dus mogelijk ben ik daar toch meer door beïnvloed dan ik aanvankelijk dacht. Ik ben toen ik een jaar of 21 was een uitzendbureau binnengelopen met de vraag wat ik kon doen, want ik wilde gewoon aan het werk. Ik zou wel zien welke richting me zou aanspreken. Ik ging aan de slag en werd opgeleid tot secretaresse en later tot marketing assistent. Na een flink aantal projecten vroeg het uitzendbureau me als intercedent te komen werken. Dat heb ik gedaan en ik werd al snel vestigingsmanager. Intussen volgde ik diverse opleidingen in ondermeer personeelsmanagement en vervolgens

ben ik als personeelsfunctionaris bij een consultancybureau gaan werken. Dat was een enorm leuke tijd en ook hier heb ik weer diverse opleidingen kunnen volgen. Ik bleek bovendien het studeren enorm leuk en interessant te vinden, dat kwam bij mij dus duidelijk pas op latere leeftijd."

De commerciële vrouw

"Mijn vriend Laird had samen met twee vrienden een internetbureau, Capica. Zij waren vanuit de studietijd begonnen, maar het bedrijf was zo gegroeid dat zij moesten beslissen 'hoe gaan we verder'. Ze zijn het bedrijf gaan splitsen, waarbij één partner verder is gegaan in systeembeheer en domeinregistratie, met hem werkt Capica nog altijd nauw samen en de andere partner is bij een grote multinational gaan werken. Dat was meer zijn ding. Mijn vriend zocht toen iemand naast zich, omdat het voor hem alleen wel een erg grote klus was. Ik had het enorm naar mijn zin in de consultancy, maar ik miste het commerciële. In 2006 ben ik bij Capica ingestapt. Natuurlijk hebben we bedacht of dat zou werken in onze relatie, maar we zijn gestart met het idee 'we gaan het gewoon doen en we zien wel'. Dat ging heel goed en het gaat nog steeds goed. Capica is als organisatie ongekend gegroeid, er is structuur aangebracht en we ontwikkelen sterk door. We gaan er met elkaar voor. Ook de taakverdeling is natuurlijk verlopen. Ik ben niet technisch, Laird is dus de technische man en ik de commerciële en organisatorische vrouw. Lijnen uitzetten doen we samen. Werk betekent heel veel voor mij. Het is mijn passie. In de uitzendbranche miste ik inhoud, in de consultancy het commerciële en nu mag ik met allebei bezig zijn. Ik leer nog elke dag en ik ben erg trots op de successen die we behalen. Er staan alweer vacatures open om uit te breiden."

Schop onder je kont

"Continu doorontwikkelen is erg belangrijk voor een internetbureau. Laird en ik zijn allebei ondernemers bij wie doorlopend ideeën opborrelen. Vaak bellen we elkaar vanuit de auto om te sparren en we hebben vaak tegelijkertijd dezelfde ideeën. Thuis

proberen we niet over werk te praten. Misschien tijdens het eten nog even, maar daarna is het klaar. Thuis is dan echt thuis. Het is prettig dat we ons bedrijf apart van ons huis hebben en de deur achter ons kunnen dichttrekken, want ik ken mezelf, dan stop ik helemaal niet meer met werken.

Ik let er nu goed op dat ik niet te veel doe, want ik vind alles leuk, ook privé. Mijn agenda zit snel overvol, ik ben overal voor in, naar het theater gaan, concerten, de kroeg in. Ik ben enorm enthousiast, draai nergens mijn hand voor om, ik zie altijd wel ergens een mogelijkheid. Mijn grootste ergernis is desinteresse. Ik vind het moeilijk te begrijpen dat mensen hun werk passieloos kunnen doen. Ik loop over van passie! Inmiddels ken ik, na flinke burn-out klachten, mijn grens en zoek de balans. Ik dacht 'dat overkomt mij toch niet, een burn-out? Een schop onder je kont en doorgaan moet je', maar als het je overkomt werkt dat anders, heb ik geleerd."

Kroketten bakken

"Ik blijf een streber, maar ik kan ook ontspannen en het werk even laten voor wat het is, al moet ik die vrije tijd echt inplannen in mijn agenda. En we vergeten bij Capica niet om de successen, klein en groot, te vieren, dat vind ik belangrijk, ook naar onze mensen toe. We moeten met elkaar hard werken, maar er wordt ook tijd vrij gemaakt om lol te hebben. Op vrijdagmiddag heeft iedereen een biertje op zijn bureau staan en gaat met de lunch de frituur aan om kroketten te bakken. Dat typeert de sfeer hier. Alle mensen die hier werken hebben dezelfde passie als Laird en ik en dat is internet. De klant tevreden stellen met innovatieve en gebruiksvriendelijke weboplossingen. Als je ziet hoe regelmatig hier een taart bezorgd wordt van klanten die ons bedanken voor geleverde diensten, dat is prachtig. Het is een oprecht stuk waardering van onze klanten voor de passie die wij in ons werk leggen. Daar kan ik enorm van van genieten."

Wie: Marlène Baars

Wat: directeur-eigenaar Internetbureau Capica

Waar: Capelle aan den IJssel

Ik begrijp niet dat mensen hun werk passieloos kunnen doen